

[Gottschalck-Hansen.]

som fikseringen og tilbagebetalingen vil volde kommunerne. Den højtærede minister lod en dør stå åben. Det er jo et lovkompleks, som kræver et meget grundigt og gennemgribende udvalgsarbejde, og jeg vil gerne være med til at drøfte dette problem og er taknemlig for, at ministeren dér lod en dør stå åben. Det er et af de spørgsmål, vi skal drøfte i udvalget, men jeg kan sige, at vi naturligvis ønsker at tage hensyn til, at grundstigningsskylden ikke er kommunernes, men statens opfindelse, og at kommunerne jo har været i deres gode tro, når de har tilrettelagt deres budgetter på grundlag af det beløb, som grundstigningsafgifterne ville indbringe.

Et andet spørgsmål, vi også kommer til at tage standpunkt til i det kommende udvalg, er spørgsmålet om tilbagebetalingen. Jeg har godt set, at det i lovforslaget er skitseret, at det kan gøres over fremtidige afgifter, men skal det være på én gang eller over en flerårig periode? Det er ting, som er egnede til udvalgsdrøftelse.

Med de indrømmelser til vore synspunkter, som dette lovforslag er et udtryk for, er det klart, at vi kan tilsige en velvillig behandling. Men jeg kan sige, at vi også er rede til en konsekvent behandling, for så vidt som vi helst ser, at resultatet bliver en fuldstændig ophævelse af den afgiftspligtige grundstigning.

A. C. Normann: I modsætning til det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen skal jeg søge at følge de ærede medlemmer hr. Ove Hansens og hr. Axel Kristensens eksempel i retning af at give lovforslaget en saglig behandling. Det lød for mig, som om det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen endnu ikke har opdaget, at valgkampen faktisk er afsluttet nu mange steder, og at borgerne næppe længere er så optaget af at høre jordlovsannoncernes slagord gentaget i det evindelige. Men jeg nærer også den forhåbning, at det ærede medlems gode natur går over partioplyttelsen, så han i den videre behandling af lovforslaget vil hjælpe til med at få det bedst mulige resultat ud af det.

I folketingets forretningsorden er det forudsat, at første behandling af et lovforslag ikke skal være en detailbehandling,

men en principbehandling — en regel, som er hensigtsmæssig, men som vi ofte forsynder os stærkt imod. Jeg tror, det foreliggende lovforslag i høj grad egner sig for den procedure, som forretningsordenen forudsætter, og vil afholde mig fra at lægge mig fast på mange enkeltheder, indtil der foreligger et bedre grundlag for bedømmelsen af disse efter den granskning, der vil finde sted i udvalget.

Efter det radikale venstres opfattelse bør lovforslaget betragtes som udgangspunkt for en gennemgribende drøftelse af hele komplekset af love om skatter på fast ejendom og på kapitalvinding ved salg af fast ejendom, hvad enten der er tale om skatter til staten eller til kommunerne. Vi har for tiden grundskyld, vi har ejendoms-skyld, og vi har grundstigningsskyld såvel til staten som til kommunerne, og desuden har vi den særlige indkomstskat, kapitalvindingsskatten. Vi er et godt stykke inde i afviklingen af bygningskatten, og det har længe forekommet det radikale venstre, at man med fordel kunne reformere jordskatterne yderligere i forenklende retning.

Princippet om lige skat på lige jord var jo efterhånden blevet stærkt gennemhullet, hvad en gammel georgeist som jeg må konstatere med resignation i sindet — ja, man må vel oven i købet erkende, at dette princip aldrig virkelig har været gennemført, for selv før hartkornsskatternes afløsning lige efter århundredskiftet var vurderingerne så mangelfulde, at skatten ikke blev ensartet på ens arealer, selv om hensigten var god nok. Under det vurderings-system, som toges i anvendelse nogle år senere, og som i hovedsagen er det, som stadig anvendes, fik man midler i hænde til en langt større ensartethed; men vi kan vel godt være enige om, at der trods god vilje og efter min opfattelse også megen dygtighed fra de centrale vurderingsmyndigheders side vel aldrig helt er blevet tilvejebragt en fuld balance, og billedet sløres endnu mere af så hastige stigninger i jordpriserne i de seneste åringer visse steder, at man på grund af for lang tid imellem vurderingerne ikke har haft mulighed for at følge med. Opgivelsen af amtsskatterne for en del af amtets skatteydere, men ikke for andre, var også i strid med princippet om